

sker, hvis § 3 bliver stående i sin nuværende form, er, at man faktisk udelukker de menesker, som i dag bliver insemineret, fra lægelig kontrol og lægelig behandling, og det mener jeg er forkert.

Jeg håber så at have rettet op på det dér måske lidt flotte udtryk, som har stået i et af de tidligere lovforslag, men som altså er gået ud nu. Jeg skal nok lade være at bruge det igen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jamen det er jeg glad for at jeg havde misforstået. Så vil jeg bare sige til fru Vibeke Peschardt, at jeg vil anbefale fru Vibeke Peschardt, hvis det første ændringsforslag bliver stemt ned, at stemme for ændringsforslag nr. 2 – det er den tredje afstemning – hvor man siger, at de enlige kvinder stadig væk skal have lov til det, hvis der er en kendt donor, men så sikrer vi bare, at der er en far et eller andet sted. Og det er som sagt i vid udstrækning det, der allerede foregår.

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Vi havde sådan set forudset i Fremskridtspartiet, at der i dag ville blive mere eller mindre – undskyld jeg udtrykker det på den måde – kaos omkring det med brugerbetalingen, og jeg må erkende, at sådan ser det også ud for mig på nuværende tidspunkt.

Jeg tror godt, at man kan konkludere, at det nok bliver svært at få hel eller delvis brugerbetaling igennem. Ved andenbehandlingen var det sådan, at der principielt så ud til at være et flertal for hel eller delvis brugerbetaling, men med fiksfakserier osv. og med en slags afværgedagsorden fra ministeren og sådan noget vil konklusionen nok blive, at det bliver svært at få det igennem. Det vil altså sige, at det, man inderst inde godt vil som folketingsmedlem, bliver ikke gennemført, fordi man laver de dér taktiske manøvrer. Og lad det så ligge.

Der er fra Fremskridtspartiet et forslag fremme om 100 pct. brugerbetaling, der er forslag om 75 pct., og så er der et forslag om 50 pct., og alle de dér procenter er det åbenbart meget, meget svært at forholde sig til. Konklusionen bliver jo så nok, at det skal være forslag som det, jeg står med her i hånden, beslutningsforslag nr. B 148 fremsat af Fremskridtspartiet, som vil komme til behandling i morgen, hvor man ikke har sat procentsatser på. Man må nemlig ikke gå for meget i detaljer, så er det, det går galt med hensyn til flertallet.

Derfor håber vi, at vi i morgen ved førstebehandlingen af et beslutningsforslag, der går på det principielle i, at man indfører hel eller delvis brugerbetaling, kan få en melding, der kan udmøntes i noget konkret, f.eks. en beretning, således at vi i den nye samling kan se, at regeringen kommer med et forslag om hel eller delvis brugerbetaling på området.

Jeg kan se, at SF nu ligesom også er sprunget fra og har sagt: Jamen man må se det i relation til adoptionslovgivningen, at man ligesom må tilstræbe eller tilnærme sig de udgifter, der er for adoptionsforældre i relation til dem, der skal have kunstig befrugtning. Og dér må jeg sige, at jeg er principielt indstillet på at kigge positivt på det. Vi har jo tidligere i Fremskridtspartiet stillet forslag om netop at liberalisere adoptionsreglerne, således at det bliver nemmere for de danske borgere at adoptere f.eks. udenlandske børn. Vi mener, at det er på høje tid, at man gør det mere liberalt, og under førstebehandlingen af Fremskridtspartiets forslag viste der sig at være et klart flertal her i Tinget for at gennemføre de principper.

Det er vi selvfølgelig tilfredse med, og det ligger så i udvalget, og der er blevet afgivet en beretning, hvor man stort set er enig om, at nu skal der virkelig ske en liberalisering på området. Det er regeringen så naturligvis indstillet på; dér må man jo adlyde et politisk flertal.

Derfor vil jeg også sige til SF her i dag, at jeg er principielt indstillet på at kigge på, hvorledes man ligesom kan sætte det her forslag om brugerbetaling for kunstig befrugtning i relation til adoption. Jeg mener ikke helt, at man kan side stille dem. Det må jeg sige med det samme. Og derfor må vi kigge nærmere på, hvordan vi kan tilstræbe, at vi får denne konsensus, så vi kan få et eventuelt flertal.

Jeg er dybt og meget, meget uenig med hr. Jørgen Winther, der ligesom på forhånd afviser at ville debattere adoptionslovgivning i relation til det her. Det mener jeg i allerhøjeste grad har noget med hinanden at gøre. Og derfor mener jeg, at vi skal passe på, vi ikke er for firkantede i denne debat, for så nytter det ikke noget at tro, at man kan få et flertal for principperne om at indføre hel eller delvis brugerbetaling, som vi jo er enige med hr. Jørgen Winther om. Derfor vil jeg appellere til Venstres gruppe om, at man, hvis vi skal have de her principper igennem, også skeler lidt til adoptionsforældrene.

Jeg har selv personligt forældre tæt inde på livet, som ikke selv kan få børn, og som på